

זוהר פנחס (רמה ע"א)

עשרה דברים שצריך האדם להנהיג בשלחן של שבת

פתח רועה הנאמן ואמר, כתוב (יחזקאל מ"א) **וידבר אלי זה השלחן אשר לפני ה', ז"ה, מרמז על י"ב פנים של לחם הפנים שהוא משלחן המלך, כמו כן מי שיש לו צריך להכין ולסדר על שלחנו ד' ככרות בכל סעודה של שבת, לשלש סעודות י"ב פנים, ואם תשאל שהלא אינן אלא שש מדאורייתא משום לחם משנה, אלא הרי אין ביכולת להזכירו בלי ו חברו, ו"ו רמז על שש מלמעלה למטה ושש מלמטה למעלה, כנגד שש מדרגות של כסא העליון ושש מדרגות של כסא התחתון, שש בנסתר ושש בנגלה^[פט] הנסתרות לה' אלהינו והנגלות לנו ולבנינו עד עולם.. זה הוא תקון הראשון של שלחן המלך, שהם עשרה דברים שצריך האדם להנהיג בשלחן של שבת.**

ראשון, להכין השלחן כמי שאוכל לפני המלך^[צ] שכתוב ז"ה השלחן אשר לפני ה'.

שני, נטילת ידיים עד השיעור שתקנו החכמים, שהם ה' קשרי האצבעות שיש בהן י"ד פרקים וכמו כן י"ד פרקים הם ביד שמאלית, והם כ"ח פרקים, כנגדם כ"ח אותיות של שם הוי"ה^[צא] שהן כ"ח אותיות הראשונות שבמעשה בראשית, שנאמר בהן ועתה יגדל נא כ"ח ה' ועשר אצבעות מרמזות לעשרה מאמרות של מעשה בראשית, ולפיכך דרשו חכמי המשנה מי שמזולזל בנטילת ידיים נעקר מן העולם, מפני מה, לפי שיש בהן סוד העשרה מאמרות וכ"ח אותיות שבהן נברא העולם.

על דרך הסוד שכתוב כי כוס ביד ה', כו"ס מספרו אלהי"ם

שלישי, כוס של ברכה, שתקנו בו עשרה דברים, הדחה, שטיפה, עטור, עטוף, חי, מלא, מקבלו בשתי ידי ונותנו בימנית, נותן עיניו בו, מגביהו מן הקרקע טפח, ומשגרר במתנה לאנשי ביתו. ועל דרך הסוד שכתוב (תהלים ע"ה) **כי כוס ביד ה', כו"ס מספרו אלהי"ם**^[צב] ומשם הנשמה שנקראת על שמו כוס, זש"כ (שם קי"ח) כוס ישועות אשא, איזו

זיו הזוהר

עם מילוי דמילוי כזה, יו"ד וא"ו דל"ת, ה"א אל"ף, וא"ו אל"ף וא"ו, ה"א אל"ף. **צב**. דעת הזהר לעיל שהכו"ס מספרו אלהי"ם מרמז על מלכות, וכאן דעת הר"מ שמרמז על הבינה, והשם אלהים לפעמים מורה על הבינה כידוע ונקרא אלהים חיים.

פט. שית דרגין דכרסיא עלאה היינו של הבינה הן בהסתר, ודכרסיא תתאה היינו של מלכות בנגלה. **צ**. כאוכל בשלחן המלך, לפיכך צריך להמצא עליו י"ב חלות כדמיון שלחן המלך בלחם הפנים כחשבון ז"ה. **צא**. כ"ח האותיות הן מילוי שם הוי"ה

ישועות, ה' אצבעות שהן כנגד ה' ספירות, שהכוס שהוא אלהים חיים מתפשט בהן על חמשים שערים, ה' פעמים עשר באות יו"ד^[צ] והיינו עשרה דברים שתקנו החכמים בכוס שמרמוז על אלהים חיים, שבזה השם חמש אותיות במספר ה^[צד] ותקנו בכוס שצריך הדחה ושטיפה, הדחה מבחוץ ושטיפה מבפנים.

מי שזכה לנשמה מהכוס הוא צריכה הנשמה להיות טהורה בפנים ומבחוץ

וסוד הדבר שיהיה תוכו כברו, מי שזכה לנשמה מהכוס הוא צריכה הנשמה להיות טהורה בפנים ומבחוץ, סוד הדבר (ויקרא ט"ז) וטהרו וקדשו, טהרה מבפנים וקדושה מבחוץ, וכמו שהכוס אין טהרתו וקדושתו מבפנים ומבחוץ בלי מים, אף כך הנשמה אין טהרתה וקדושתה מבפנים ומבחוץ בלי תורה, ובשביל זה אמר רבן גמליאל מי שאין תוכו כברו אל יכנס לבית המדרש, לפי שאין זה מצד עץ החיים אלא מעץ הדעת טוב ורע. עטור, דרשו בזה שמעטרו בתלמידים, ועל דרך סוד ה' היא הכוס, מעטרו בתלמידים באות י שהיא עטרה על ה'.

מלא כל הארץ כבודו, כל שכן בברכה ובהזכרת שם הקדוש

עטוף, שצריך לעטוף ראשו, לפי שהשכינה על ראשו, שכן דרשו חכמי המשנה אסור לתלמיד חכם ללכת ד' אמות בגילוי הראש, משום (ישעי"ו) **מלא כל הארץ כבודו, כל שכן בברכה ובהזכרת שם הקדוש**.. חי, דרשו בזה דהיינו חי מן החבית, ועל דרך סוד שכינה העליונה היא ספירה השמינית מלמטה למעלה^[צה] ולפיכך נקראת ח' ונאמר בה (משלי כ"ד) בחכמה יבנה בית, וזהו חבי"ת ח' בי"ת, ולפי שהיא חיים, ככתוב (שם ג') עץ חיים היא למחזיקים בה, יין הבא משם הוא חי, וזהו יינה של תורה, מי שעוסק בה נקרא חי, ועוד צדי"ק ח"י היינו ח"י מן החבי"ת^[צו] יין יש ממנו שני גונים לכן ואדום, וי"ן מספרו ע' כנגד ע' פנים הרי ע"ב^[צז] וכנגד ב' גונים של היין הוא זכור ושמור של שבת וע' תיבות הקידוש, ויכל"ו מספרו ע"ב. **מלא**, זה שכתוב (דברים ל"ג) **ומלא ברכת ה', ואף אם האדם מלא מיינה של תורה כמו כן הוא צריך להיות שלם**^[צח] כמו שכתוב איש תם, ותרגומו גבר שלים, וכמו ויבא יעקב שלם, שצריך להיות נשמה שלמה ולא יהיה בה פגם, כי כל אשר בו מום לא יקרב, כמו כן [הכוס צריך להיות מלא יין ושלם בלי פגם].. מקבלו בשתי ידי ונותנו בימין, כדמיון התורה שניתנה בשני לוחות, ה' דברות בלוח אחד כנגד ה' אצבעות של יד ימנית, וה' דברות בלוח השני כנגד ה' אצבעות של יד שמאלית, ונתנו בימין היינו ביד הימנית, ובשביל זה שני לוחות אבנים הוריד בידו, ולא בידיו, ועל זה מעיד הכתוב מימינו אש דת למו.

זיו הזוהר

יסוד, ב"ת מלכות, אבל רמז הזה יתכן יותר לפי השיטה שהכוס מרמז על מלכות. **צז**. יין בגי' ע', ועם ב' גונים הוא ע"ב, וכן זכור ושמור עם ע' תיבין דקידוש הוא ע"ב, וכל זה לכוון המשכת החס"ד שג"כ בגי' ע"ב. **צח**. במדור טובות, כי לא המדרש

ה' הראשונה של השם הוי"ה נדרשת עם אות יו"ד שלפניה ה' פעמים עשר חמשים, היינו חמשים שערי בינה. **צד**. ומרמז על ה' הראשונה של השם הוי"ה, דהיינו בינה. **צה**. הבינה נקראת שכינה העליונה. **צו**. לפי"ז נדרש הצירוף ח"י ב"ת, ח"י

ומשגרו לאנשי ביתו במתנה, בשביל שתתברך אשתו שהיא בבחינת נפש

ונותן עיניו בו, לפי שזה הכוס הוא כנגד ארץ ישראל^[צט] שנאמר בה (שם י"א) תמיד עיני ה' אלהיך בה, והעינים שלמעלה הם שבעים הסנהדרין, ומשה ואהרן עליהם הם שתי עינים העליונים, אחת עין ימנית ואחת עין שמאלית, והן ע"ב כמספר ביי"ן וזה הוא הסוד של נותן בכוס עינו^[ק]. ומגביהו מן הקרקע טפח, לפי שאות ה' הוא הכו"ס, נצרך להעלותה לקשרה באות י' שהיא טפח, ובכחו תתפתח ותתפשט ה בחמש האצבעות^[א]. ומשגרו לאנשי ביתו במתנה, בשביל שתתברך אשתו שהיא בבחינת נפש^[קב] שנאמר בה ונפשנו יבשה אין כל, ותתברך ותעשה פירות, כמו שכתוב תדשא הארץ דשא.

אבל בסתרי תורה ביארו הרוצה להעשיר יצפין, יתן שלחנו לצפון

רביעי, להיות על שלחנו דברי תורה, שלא יתקיים בו כדמיון של עמי הארץ, שנאמר עליהם (ישעי' כ"ח) כי כל שלחנות מלאו קיא צואה בלי מקום, אבל בסתרי תורה ביארו הרוצה להעשיר יצפין, יתן שלחנו לצפון, הרי השלחן לשמאל שהוא בחינת דין נצרך לקשר בו הימין, שהיא התורה שניתנה מחסד שהוא רחמים הנקראת ימין ה'.

כי הוא חייך ואורך ימך, כי הוא חייך בעולם הזה, ואורך ימך בעולם הבא

חמישי, דרשו חכמי המשנה שצריך להאריך על שלחנו בשביל עניים, וסוד הדבר לפי שהצדקה תאריך ימיו שלא יתקצרו, כדמיון התורה שהיא מארכת ימים בשני עולמות, בעולם הזה ובעולם הבא להנשמה, אף כך צדקה היא אריכת ימים להגוף בשני העולמות, זה שכתוב (דברים ל') כי הוא חייך ואורך ימך, כי הוא חייך בעולם הזה, ואורך ימך בעולם הבא, אריכת ימים בעוה"ב להגוף היינו לתחיית המתים, שלאחר שיקום לא ימות, וכמו שבעוה"ב יהיה בקיום, כן בעוה"ז יהיה בקיום.

זוהר פרשת פנחס (רמו ע"א)

והתקדשתם, אלו מים הראשונים, והייתם קדושים, אלו מים האחרונים

ששי, שלא יהיה גרגרת ובלען על שלחן המלך, כדמיון של עשו שאמר הלעטיני נא, דרך הלעטה, אלא צריך לאכול בדרך טחינה, כמו כן מי שמוציא דיבורי תפלה או תורה מפיו צריך להוציאם בהטחנה שלמים, ולא בהלעטה חסרים, ולא עוד אלא שבמאכל יש סכנה, פן יקדים קנה לושט.

שביעי, מים אחרונים, ודרשו שמים ראשונים מצוה ואחרונים חובה ואמצעים רשות, במים הראשונים צריך להעלות האצבעות, כדי שלא יחזרו המשקין ויטמאו את הידים, ויש חכמים שאמרו כי מים האחרונים הוא מפני מלח סדומית שלא תסמא את העינים, אם כן הוציאו זה מחובה וסתרו דברי החכמים שאמרו שהם חובה, ואין דרך ארץ לסתור דברי

זיו הזוהר

עיקר וכו'. **צט.** מכאן משמע שהכוס מרמז על על מלכות. **קא.** מכאן משמע שהכוס מרמז על מלכות. **ק.** והכונה להמשיך חסדים להכוס שמרמז הבינה. **קב.** שורש אשה במלכות שנקראת נפש.

אותן החכמים שנאמר עליהם (דברים י"ז) על פי התורה אשר יורוך, ולא עוד אלא שאמרו בנטילת ידים ג' קדושות, זה שכתוב (ויקרא י"א) והתקדשתם והייתם קדושים כי קדוש אני ה', והתקדשתם, אלו מים הראשונים, והייתם קדושים, אלו מים האחרונים, כי קדוש, זה שמן בושם או מים אמצעים בין [תבשיל] גבינה לבשר, אני ה', זו ברכה, זכאי העם שרבונו משה אותם אליו.

ארבעה משמרות הוי הלילה

שמיני, לשלשה צריך כוס, מפני מה, כיון שבינה היא ספירה השלישית מהעשר ספירות מלמעלה למטה, ולפיכך פחות משלשה אין צריך כוס, לשלשה צריך כוס [קג] וזה רמז על קדושה לך ישלשו, ולא עוד אלא שהתורה לא ניתנה פחות משלשה, כהנים לויים וישראלים, תורה נביאים וכתובים, בחדש השלישי, ביום השלישי זו בינה יהו[קד] ובשבילה אמרו שלש משמרות הוי הלילה, מלכות ה היא רביעית, עליה אמרו ארבעה משמרות הוי הלילה, ש"ן של ג' ענפים כנגד ג' משמרות, ויש"ן של ד' ענפים כנגד ארבעה משמרות [קה]. **תשיעי, כוס של ברכה רביעית הלוג, ושיעור שלו כנגד ח אות הרביעית של השם הוי"ה.**

השלחן הוא כנגד השכינה

עשירי, בעשרה אומר נברך לאלהינו, כי שכינה התחתונה היא רביעית ועשירית, רביעית בהשם הוי"ה, ועשירית לעשר הספירות שהן יו"ד ה"א וא"ו ה"א, וכמה צריך האדם לשמור עצמו שלא ישליך דברים האלה במקום שאין נצרך [קי] כמו מי שמשליך פתיתי לחם, כל שכן מי שמשליך לחם של תורה החוצה משלחנו, שהשלחן הוא כנגד השכינה שנאמר בה (יחזקאל מ"א) זה השלחן אשר לפני ה'.

זוהר פרשת עקב (רעב ע"ב)

בשבת בכל עניניו צריך להוסיף מחול על הקודש, בין במאכליו ומשתיו, בין בבגדיו, בין בהסבה שלו

פתח עלם ההוא ואמר, אלה עשרה דברים צריך האדם לעשות בסעודה, אחד נטילת ידים. שני להכין שתי ככרות לכל סעודה של שבת. שלישי לאכול שלש סעודות ולהוסיף מחול על הקודש, רביעי להאיר השלחן בנרות, כמו שדרשו שלחן בצפון ומנורה בדרום, וצריך הסבה כמו שדרשו הסבו אחד מברך לכלם, ובשבת בכל עניניו צריך להוסיף מחול על הקודש, בין במאכליו ומשתיו, בין בבגדיו, בין בהסבה שלו, שצריך להכין לכבוד שבת הסבה יפה בכמה כרים וכסתות מרוקמות מכל אשר בביתו, כמי שמכין חופה לכלה, כי שבת היא מלכה והיא כלה, ובשביל זה היו יוצאים חכמי המשנה ערב שבת לדרך להקדים פני השבת, והיו אומרים באי כלה באי כלה, ונצרך לעורר שירה וחדוה אליה בהשלחן, ולא

זיו הזוהר

קג. כיון שכוס מרמז על הבינה. קד. ה"י מקבלת השפע שנקרא שמן יו"ד חכם, ומשפעת זה. קו. למסרם לאנשים קלי הדעת וללצים. לוא"ו תפארת. קה. כי יש ב' שעות בגמרא בענין

עוד אלא שיש בזה סוד אחר, כי כדמיון גברת הבית נצרך לקבל פני שבת בכמה אורות מן נרות של שבת, ובכמה תענוגים ובגדים נאים, ובית מתוקן בכמה מיני תיקון בהסבה יפה לכל אחד ואחד, ובשמחה זו ותקון היפה גורמים שנשאר שפחה הרעה בחשכות ברעב בבכיה בהספד, בבגדים שחורים כאלמנה, שאם מלאה זו חרבה זו, יצר הטוב מטרונה הקדושה מלכות הקודש היורדת בשבת היא כלולה מעשר ספירות, מעוטרת בשבע שמות שאינן נמחקים, בכמה מרכבות של חיות הקודש ובכמה חילות ומחנות, והמך יוצא כנגדה בכמה מחנות, ונשאר יצר הרע שפחה הרעה בחשכות, כאלמנה בלי בעל ובלי מרכבות, ואלה שנאמר עליהם (ירמי' מ"ד) לקטר למלכת השמים והסך לה נסכים, היא עבודה לשפחה הרעה השולטת בערבי שבתות וערבי לילי רביעיות, ומה היו אלה עושים, היו לוקחים בגדים שחורים והחשיכו המאורות ועשו הספדים בלילי שבתות, כדי להשתתף עמה במצב שהיא נמצאת, כי גם זה לעומת זה עשה האלהים^[קז] לאחר שחטאו ישראל ונחרב המקדש נאמר על השכינה האם הקדושה, איכה ישבה בדד העיר רבתי עם היתה כאלמנה, ומבכים בליל תשעה באב המאורות והנרות, ועושים הספד ויושבים כאבלים להשתתף בצער השכינה, לפי שהם גרמו לה כל אותה הצרה. חמישי כוס של ויכלו. ששי לדבר על השלחן דברי תורה. שביעי להאריך על השלחן, כדי שעניים יבואו לשלחנו. שמיני נטילת ידים במים אחרונים. תשיעי ברכת המזון, עשירי כוס של ברכה, וצריך לחזור לקיים אותן עשרה הדברים, ולתקנם בסוד הקדוש שהשכינה כלולה מעשר ספירות, והיא נקראת שלחנו של הקב"ה מצד הגבורה, ולפיכך דרשו החכמים שלחן בצפון.

הברכה אינה שורה אלא על טהרה

אחד, נטילת ידים, שכך דרשו חכמי המשנה, ידים מזוהמות פסולות לברכה, לפי שהן שניות לטומאה, שכאשר האדם הוא אב הטומאה או שהוא ראשון אז הידים הן טמאות^[קח] וכשהן טהורות הן שניות לברכה, שהברכה אינה שורה אלא על טהרה, הכהן שהוא איש טהור איש חסד שורה עליו ברכה, זש"כ (תהלים קל"ג) כשמן הטוב על הראש וגו', ולפיכך דבר אל אהרן ואל בניו לאמר כה תברכו את בני ישראל וגו', ודרשו החכמים כל כהן המברך מתברך, ושאינו מברך אין מתברך, וחכמי המשנה דרשו כל ברכה שאין בה אזכרה ומלכות אין שמה ברכה, מלכות אדני^[קט] ועוד נטילת ידים צריך ליטול אותן עד הפרק שתקנו החכמים, י"ד פרקים הם בכל יד, באותה שעה שורה עליו י"ד ה' י"ד ה'.. [ב' פעמים י"ד הם כ"ח פרקים, שכנגדן כ"ח ה'] ונטילת ידים הזו צריכה להיות מכח אדם.

זיו הזוהר

ויטמאו את המשקין להיות תחילה, והיינו פשטא דמתניתין חגיגה פ"ב נוטלין לידים לחולין, לפיכך תיבת כד היא טעות וצ"ל כדין. קט. היינו שבכל ברכה צריך לכוון יחוד קב"ה ושכינתיה, שם הוי"ה בשילוב השם אדני.

קז. כמו שבהקדושה יש התפעלות ממעשה האנשים כן גם בהטומאה. קח. פי' שאז יש על הידים שם טומאה אבל ידים מזוהמות יש עליהם רק שם פסול ולא שם טומאה, אלא שגזרו על סתם ידים להיות שניות לטומאה ויפסלו את התרומה

זוהר פרשת עקב (רעג ע"א)

ידים מזוהמות פסולות לברכה, ועיקר המים לטהר הידים שישרה עליהן י"ד ה' י"ד ה' הם מים של התורה

שהוא יו"ד ה"א וא"ו ה"א^[ק"י] כ"ח דיליה יו"ד וא"ו דל"ת, ה"א אל"ף, וא"ו אל"ף וא"ו, ה"א אל"ף, והשכינה אינה שורה בכ"ח שלו בפרקי האצבעות עד שהעביר מהם הזוהם ששייך לשפחה הרעה אשת הפסול, ולפיכך דרשו חכמי המשנה ידים מזוהמות פסולות לברכה, ועיקר המים לטהר הידים שישרה עליהן י"ד ה' י"ד ה' הם מים של התורה, כי עמי הארץ שרץ הם ומה תועיל להם טבילה, והשרץ שפחה הרעה שורה על ידיהם משום הגזל שבידיהם, גזל הברכות שגוזלים להקב"ה, שאין יודעים לברך ואין יודעים מה זאת ברכה ומה הוא הזוהם.

הלכה למשה מסיני ששלוחי מצוה אינן נזוקין

שני, לבצוע על שתי ככרות בשבת, שהן מרומזות בשני לוחות התורה שניתנו בשבת זוגות, שכיום השלישי ירדו, שבו נכפל כי טוב, ובשבת ניתנו ב' נקבות לאותן ב' פעמים טוב^[ק"א] ואף על פי שביארו שהשדים ממונים על הזוגות, כמו שהזהירו מלאכול שני ביצים שני אגוזים, אבל הלכה למשה מסיני ששלוחי מצוה אינן נזוקין.. ולכן בשבת כל הנשמות ורוחות ונפשות יוצאות ויורדות זוגות, ואין שטן ואין מזיק שולט ביום השבת, ואפילו הגיהנם אינו שולט ואינו בוער, בשבת, ולפיכך לא תבערו אש בכל מושבותיכם ביום השבת, זו אש זרה, אלא אש הקרבנות אש של קדושה, ואין להאריך בענין בציעה שלהן שהרי נזכר לעיל מה שדרשו חכמי המשנה (דף רמד.) בעל הבית בוצע והאורח מברך, ועוד דרשו שצריך לדקדק בה' מן המוציא, ושתי הה"ן הן כנגד שתי הלחם^[ק"ב] ושתי חלות של שבת.

זוהר פרשת עקב (רעג ע"א)

יהי חלקי עם גומרי שלש סעודות בשבת

שלישי, לאכול שלש סעודות בשבת, כמו שדרשו חכמי המשנה שאמר אחד מהם, יהי חלקי עם גומרי שלש סעודות בשבת, שהן השלמה לשבע ברכות של התפלה להשלים עמהן לעשר, והן סוד של ענג, כמו שכתוב ונהר יוצא מעדן להשקות את הגן, ומי שאינו מקיים אותן ויש לו יכולת לקיימן נהפך לו מענג"ג לנג"ע צרעת, וכדי שלא יבוא לזה אמר הקב"ה לוו עלי ואני פרוע, וכתוב (ישעי' נ"ח) אז תתענג על ה'.

רביעי, להאיר השלחן במנורה, כמו שדרשו הראשונים שלחן בצפון ומנורה בדרום, כי שלחן הקב"ה כך צריך להיות.

זיו הזוהר

שבע"פ, כדאיתא בספר תד"א, אף על פי שאדם עושה מלאכה כל ששת יה"מ שבת יעשה כלו תורה. קיב. היינו להאריך מעט בה' של המוציא כמו שתי הה"ן ולכוון כנגד בינה ומלכות.

קי. שם הוי"ה במילוי אלפי"ן בגי' אד"ם. קיא. אם אין כאן ט"ס אפשר כונתו שבי' הנקבות דשבת הן ב' הנשמות, נשמה התמידית ונשמה היתירה, לתרין טובין, היינו לשתי התורות, תורה שבכתב ותורה

חמישי, כוס הקידוש של ויכלו, כו"ס מספרו אלהי"ם, ויכל"ו מספרו ע"ב^[קין] שהכלה הקדושה כוללת אותן, וזה הכוס שהוא מלא עם יין של תורה צריך להעיד על מעשה בראשית.

לפיכך צריך תלמיד חכם להזמין אצלו למי שיעסוק עמו בדברי תורה

ששי, להיות על השלחן דברי תורה, שכך דרשו חכמי המשנה שלשה שאכלו על שלחן אחד ולא אמרו עליו דברי תורה וכו', וסוד הדבר על פי שביארו שלחן בצפון, והתורה ניתנה מימין, לחבר הימין שהוא רחמים בשמאל שהוא דין, שהתורה היא הוי"ה מימין, והשלחן אדני" משמאל, ונצרך לחבר אותן, שלפני שהשלחן משמאל דרשו חכמי המשנה שקשין מזונותיו של אדם כקריעת ים סוף, ולפיכך צריך תלמיד חכם להזמין אצלו למי שיעסוק עמו בדברי תורה.

זוהר פרשת עקב (רעג ע"ב)

על דרך סוד שכל העניים מצד אות ד' הם, שנאמר בה דלותי ולי יהושיע

שביעי, להאריך על השלחן בשביל עניים, ולפיכך כל המאריך על שלחנו מאריכין לו ימיו ושנותיו, ולפיכך (משלי י') וצדקה תציל ממות, שהעני חשוב כמת והוא מחיה אותו, אף כך הקב"ה מחיה אותו, ועוד על דרך סוד שכל העניים מצד אות ד' הם, שנאמר בה דלותי ולי יהושיע, ואות ד' של אחד צריך להאריך בה, כמו שכתוב (דברים י"ז) למען יאריך ימים על ממלכתו, ולפיכך צריך להאריך על השלחן שהוא ד כלול מן ד' רגלי השלחן בשביל כבוד האות ד', וצריך להאריך על השלחן בשביל עניים, ובעבור זה דרשו החכמים שבקש הקב"ה מדה יפה לישראל ולא מצא כמו מדה של דלות, והקשו על זה ממה שדרשו הראשונים שיש מספר מיני מיתות כמספר תוצאות^[קיד] וחסרון כיס קשה מכולן, ואיך אמרו הם שלא מצא לישראל מדה יפה כעניות, אלא לפי שכל עם ולשון (ישעי"ח) והיה כי ירעב והתקצף וקלל במלכו ובאלהיו ופנה למעלה, אבל ישראל הם דבוקים בהקב"ה במדת העניות ואין מכחישים בו, ולפיכך במדה זו יגאלו, זה שכתוב (שמואל ב' כ"ב) ואת עם עני תושיע, ועני הוא לשון ענוי, שאפילו יש לו לאדם עשור והוא במכאובים ובצרות נקרא עני.

זיו הזוהר

קיג. היינו לכוון שיושפע חסדים במלכות והשכינה וחס"ד בגי' ע"ב. **קיד.** כך נדרש על הפסוק ולמות הקדושה שנקראת כלה, כי אלהים היינו מלכות, תוצאות דתהלים ס"ח.

יִשְׁאַלוּ אוֹתִי בְּבֵית דִּין שֶׁל מַעֲלָה, "שְׁלוֹם יְהוּדָה! הֲאֵם יִדְעַת שְׁאִפְשֵׁר לְהַצִּיל אֶת עַם יִשְׂרָאֵל מִפְּצַצַת אָטוּם?" אֲשִׁיב, "כִּי."

יִשְׁאַלוּ, "וַיְהִי עֲשִׂיתָ לָזֶה?"

אֲשִׁיב, "הַדְּפַסְתִּי מִלְיוֹנֵי סְפָרִים עַל הַזוּהַר, וְאָמַרְתִּי בְּדַרְשׁוֹת אֶת הָאֲמַת שֶׁכֹּל הָרַבָּנִים וְהָרֵאשִׁי יְשִׁיבוֹת שְׁלֵא אוֹמְרִים לְקַהֵל שְׁלָהֶם לְלַמֵּד זוֹהַר הַקְּדוֹשׁ הֵם רֵאשֵׁי הָעָרֶב רַב [כֹּל זֶה כְּתוּב בַּזוּהַר"ק 172 פְּעָמִים - וְגַם מוּבָאִים בְּ-140 סְפָרֵי תַלְמִידֵי בְּעַל שֵׁם טוֹב זִי"ע - סֵךְ הַכֹּל 310 מְרָאֵי מְקוֹמוֹת, וְהַדְּפַסְתִּי הַכֹּל בְּ-17 סְפָרִים וְכֹל אֶחָד יְכוּל לְרַאוֹת אֶת זֶה], וְהֵם אֲשֵׁמִים עַל כֹּל הָאֲסוּנוֹת שְׁמַגִּיעִים לְכֻלָּל יִשְׂרָאֵל מִיַּדֵי יוֹם בְּיוֹמוֹ. זֶה הִיא הָאֲמַת הַיְחִידָה שֶׁתִּתְקַבֵּל בְּבֵית דִּין שֶׁל מַעֲלָה."